

ABTS davant del PEUAT.

L'habitatge el volem per viure-hi, no per viure'n

A Barcelona, els efectes negatius del turisme han superat allò tolerable -fins i tot en alguns barris les places turístiques tripliquen el nombre de residents- i per això és necessària una regulació que aposti decididament i clara per la defensa dels drets bàsics dels veïns i veïnes i del teixit social dels barris.

Valorem positivament l'actitud valenta de l'Ajuntament a l'hora d'intentar tirar endavant una regulació dels allotjaments turístics. Aquesta regulació, que s'hauria d'haver treballat de manera conjunta i participativa amb el veïnat, ha quedat lluny de les nostres expectatives.

Els principis anunciats en el PEUAT “una ciutat per viure / amb mixtura d'usos equilibrada / que preserva la qualitat de l'espai públic / que atén la diversitat morfològica dels teixits urbans” són només una declaració de bones intencions que seran impracticables si no hi ha una aposta decidida per un canvi en el model de ciutat.

En la nostra opinió, el procés participatiu sobre el PEUAT ha resultat ser un fals procés participatiu que va néixer a redós d'una falsa premissa: ja vam avisar que les entitats veïnals no hem estat mai disposades a assumir ser tractades al mateix nivell que els grans *lobbies* turístics, en tant que nosaltres representem la part afectada i defensem l'interès públic i el bé comú i ells són el braç articulador de la indústria turística que atempta directament contra els nostres drets com a veïns i veïnes, i molt especialment sobre el nostre dret a l'habitatge.

Així doncs, després de tres sessions “participatives” i veient la proposta inicial del Pla, des de l'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible (ABTS) hem acordat fer les següents consideracions:

- Que aquesta proposta del PEUAT és insuficient, parcial i allunyada del decreixement turístic que reclamem a nivell de ciutat. La realitat d'aquest pla, que dóna via lliure a l'obertura d'11.705 noves places turístiques a la ciutat, és que segueix representant una aposta clara per l'increment del turisme a Barcelona. No s'aposta per regular el decreixement sinó per administrar el creixement.
- Que amb la zonificació per àrees de la ciutat -quatre zones-, encara que es puguin esdevenir petites millores conjunturals en alguns barris saturats, no se soluciona la problemàtica general, ni tampoc als barris més afectats. Es regula als barris centrals de la ciutat però es trasllada la pressió dels allotjaments turístics cap a altres barris. La Zona 2, que és considerada zona de manteniment, és un clar exemple de com s'ha perdut la oportunitat d'apostar clarament pel decreixement. S'utilitza el terme “ordenar”, que nosaltres entenem com un eufemisme “d'escampar”, i que el que aconseguirà és engrandir el pastís de la ciutat turística i estendre'l a altres sectors fins ara poc atractius pels inversors.

- Que el terme “decreixement natural” aplicat a la Zona 1 és hipòcrita o directament mancat de sentit: és molt improbable que el nombre de llicències decreixi sense polítiques actives que promoguin el tancament d'establiments a les zones més saturades de la ciutat. De la mateixa manera, la proposta de zonificació i la conseqüent aposta pel creixement a d'altres indrets de la ciutat no alliberarà els barris més afectats de la pressió turística, ja que s'ha de tenir en compte que aquesta coerció no s'exerceix únicament en forma d'allotjaments sinó que també hi intervenen els fluxos de gent i la saturació de l'espai públic derivada d'atractius turístics. Per tant, considerem que amb aquestes mesures el nombre de pernотacions turístiques a Barcelona seguirà creixent globalment i talment farà la concentració de visitants a les zones de més atractiu turístic. Per no parlar de que els problemes derivats de la pressió i l'especulació immobiliària que afecten el dret a l'habitatge dels veïns i veïnes dels barris més afectats s'estendran a d'altres zones.
- Que la mesura de restringir l'obertura de nous Habitatges d'Ús Turístic no representa en cap cas una garantia en la defensa del dret a l'habitatge. Aquest cas és un altre exemple d'oportunitat perduda en ser una mesura que es queda curta, ja que possibilita el canvi de llicència a les zones considerades de descongestió, la qual cosa és perpetuar un model de turisme del qual el HUTs són l'exemple més pervers per les afectacions que tenen sobre la convivència en les comunitats i sobre l'habitatge. Alguns dels barris on es podran ubicar HUTs per substitució són dels que pateixen un nombre més elevat de desnonaments. El fet que hagi opció de canvi de llicència entre zones no deixa de ser contradictori amb el dret a l'habitatge. La proliferació d'HUTs es va desfermar a partir de l'aprovació de la Llei Òmnibus per part del govern de la Generalitat de CiU amb els suports del PSC i del PP, que a partir d'aleshores permet la figura dels “habitatges amb activitats econòmiques”. Creiem que no ha d'existir cap llei que doni cobertura a aquesta figura, i és per això que si l'ajuntament aposta realment per la defensa del dret a l'habitatge hauria de pressionar la Generalitat per la derogació d'aquesta llei -concretament del seu apartat “Modificació de la normativa de turisme”- i, a més, hauria d'aturar la concessió de noves llicències d'HUTs a tota la ciutat encara que se'n tanquin d'existents.
- Finalment, que la proposta presentada no representa, en cap cas, una aposta pel decreixement turístic a les zones saturades i ni tan sols la seva voluntat de creixement sostenible. Dades en mà, el creixement potencial a la ciutat en els propers 4 anys i mig serà de 22.925 places sumant les llicències concedides abans de la moratòria i les places noves que contempla aquesta proposta de PEUAT. Això significa que en els propers anys ens podem trobar amb un creixement molt superior al dels anys anteriors que han estat determinants per a l'actual situació de saturació.

Creiem que aquesta proposta del PEUAT intenta satisfer paral·lelament interessos incompatibles i l'únic que aconseguirà és perpetuar els privilegis dels grans *lobbies* i els efectes que genera la seva indústria: l'especulació immobiliària, la liberalització del mercat del lloguer, l'increment del preu de l'habitatge, els casos d'assetjament, el soroll, la desaparició del comerç de proximitat, la precarització laboral, l'ocupació de l'espai públic, la degradació i privatització del patrimoni i l'expulsió de veïnat dels barris, tal com queda demostrat en informes recents del propi ajuntament sobre places turístiques o, molt especialment, en l'informe elaborat per l'Agustín Cocola i que recentment han citat diversos mitjans de comunicació¹.

L'Ajuntament, si realment vol apostar pel canvi de model turístic i de ciutat, ha de decidir de quina banda es posiciona. Pot decidir situar-se clarament de la banda de l'interès general i el bé comú apostant pel decreixement turístic a nivell de tota la ciutat alhora que potenciant altres sectors econòmics productius i no especulatius o bé pot seguir en la línia actual amb una posició ambigua, poc clara i no suficientment valenta com per fer front als mecanismes d'acció dels grans *lobbies* turístics i els seus interessos privats.

Tal com estan anant les coses ara per ara, el mandat municipal aparentment més restrictiu amb el turisme -encara que lluny de les nostres expectatives- serà probablement el que vegi enlairar més hotels. Veurà paradoxalment com cada dia emergeixen projectes com ara l'hotel Marriot a Santa Caterina, el Catalonia al carrer Magdalenes, el recentment conegut projecte de macro-hotel a les Drassanes o el que Núñez i Navarro vol construir al carrer del Rec Comtal entre molts altres, o la construcció de l'Hermitage, o l'impacte de l'increment de creuers al port. I a tot això cal afegir la proliferació d'allotjaments turístics il·legals incontrolats, en la lluita contra els quals el govern s'ha demostrat mancat d'eines.

De tot això en són culpables els partits que en el seu moment van crear i perpetuar la "Marca BCN" (PSC, ERC, ICV), els que la intenten refinar i liberalitzar fins al paroxisme (C's, PP, CiU), els *lobbies* turístics que ensumen com voltors el diner fàcil a costa de la ciutat, dels nostres barris i de les nostres vides, com també en serà còmplice l'actual govern per no atrevir-se a apostar clarament pel decreixement turístic real a tota la ciutat i per un canvi de model encarat a defensar l'interès general i els drets bàsics dels veïns i veïnes de la ciutat.

Exigim un canvi urgent de model de ciutat. Volem una ciutat amb igualtat i justícia social. Exigim valentia als nostres polítics per escoltar i treballar del costat del veïnat per fer front als *lobbies* que depreden la ciutat.

L'habitatge el volem per viure-hi, no per viure'n.

Necessitem #DecreixementTurístic a tot Barcelona!!!

¹*Apartamentos turísticos, hoteles y desplazamiento de población.* Agustín Cocola Gant. Febrer 2016.
<http://agustincocolagant.net/apartamentos-turisticos-hoteles-y-desplazamiento-de-poblacion/>